

[Aksel Larsen.]

kedsspørgsmålene og Danmarks holdning og stilling dertil og så have taget en anden debat om den udenrigspolitiske situation og dansk udenrigspolitik i almindelighed. Det har man imidlertid ikke villet, og derfor har vi fået denne noget rodede debat, som efterhånden er kommet til omtrent udelukkende at dreje sig om markedsspørgsmålene, uden at det egentlig har givet synderlig klarhed over venstres og de konservatives stilling dertil. Men det har ganske vist forhindret os i at få nogen reel debat om andre og særlige betydningsfulde udenrigspolitiske spørgsmål.

Jeg vil alligevel tillade mig at komme med et par bemærkninger foranlediget af, hvad der er sagt bl. a. af den højtærede udenrigsminister.

Jeg har jo ikke bebrejdet den højtærede udenrigsminister, at han ikke talte om Sydafrika, for jeg var godt klar over, at det var vanskeligt at få alt med; jeg ønskede kun at komme med de bemærkninger, jeg kom med, for at udtrykke mit håb om, at regeringen vil fortsætte at støtte bestræbelserne i De Forenede Nationer for at få gjort ende på apartheidpolitikken, og for i øvrigt at sige min og mit partis mening.

Hvad angår dette med Norden som atomfri zone, er det naturligvis muligt, at det vil blive afvist på Nordisk Råds session i Stockholm. Det ved jeg nu ikke noget om endnu. Den højtærede udenrigsminister går ud fra, at kun det, han kalder Aksel Larsens parti, og det, han kalder de finske ægte kommunister, vil stemme for det. Ja, jeg ved ikke, hvad man skal forstå ved bemærkningen om de ægte kommunister, om det skal være nedsettende enten for Hertha Kuusinen eller for mig. Men jeg ved blot, at sidst er tanken om en atomvåbenfri zone eller en erklæret atomvåbenfri zone omfattende de 4 skandinaviske lande fremsat af præsident Kekkonen, og jeg ved så ikke, hvorledes den højtærede udenrigsminister vil karakterisere ham, når han skal tale om ægthed eller uægthed i hans politiske meninger. Jeg vil blot gøre opmærksom på, at jeg fatter ikke det, der er sagt her af den højtærede udenrigsminister: at hvis disse fire lande, Norge, Sverige, Finland og Danmark, enten ved en traktat eller ved sideløbende regeringserklæringer skulle kon-

statere den faktisk forhåndenværende tilstand, nemlig at disse fire lande og deres områder er atomvåbenfri, at det skulle formindske chancen for at forblive atomvåbenfri, og at det skulle skabe mistillid fra vest og øst; det forstår jeg ikke. Der foreligger erklæring fra de fire lande om, at de ikke har atomvåben, og at de ikke vil have det. Jeg kan ikke indse, hvorfor man ikke skulle, om jeg så må sige, kunne paraferere denne faktisk eksisterende tilstand, men jeg forstår, at det kan vi ikke i særlig grad diskutere her i tinget; så får vi jo diskutere det i Stockholm.

Hvad angår spørgsmålet om stillingen til markederne, om stillingen til EEC og om stillingen til EFTA, så lader det jo til, at på det punkt er den højtærede minister og jeg så nogenlunde enige, eller måske fuldkommen enige. Jeg er ganske klar over rigtigheden af, hvad den højtærede minister har sagt: at der står uhyre meget på spil, hvis vi på nuværende tidspunkt siger, at vi vil bestræbe os på at komme ind i fællesmarkedet isoleret, selv om England bliver udenfor; det betyder, at vi må forlade EFTA, og selv om vi måske ikke behøver at forlade det formelt med det samme, vil det få meget alvorlige følger for os. Det er dog sådan, og det burde enhver deltager i denne debat vide, at Danmark har haft ikke ubetydelige økonomiske fordele af at være medlem af EFTA, og disse fordele er blevet ganske øjensynlige i løbet af det sidste år. Hvis der er nogen, der har mod til at kaste vrang på dette, hvis der er nogen, der har mod til at give afkald på det, bør de sige det rent ud og ellers lade være med at deltage i den agitation, de driver.

Det ærede medlem hr. Per Federspiel siger undskyldende, at venstre stemte for dagsordenen i 1961 om, at vi skal kun føre forhandlinger sammen med England, og vi skulle kun gå ind sammen med England, men det var rigtignok efter, at venstres forslag om en selvstændig isoleret stillingtagen var forkastet i udvalget. Det er for mig noget helt nyt. Jeg ved ikke af, at der er afstemninger i noget folketingsudvalg. Det, jeg henholder mig til, er, hvad folketinget har vedtaget, og dér har venstre stemt for. Jeg har forstået det ærede medlem hr. Per Federspiel sådan, at han mener, at nu skulle man vedtage noget, som annullerer beslutningen